

Referitor la dosarul penal nr. 822/96/2015

AP: 21.10.2020

Către

CURTEA DE APEL TÂRGU MUREȘ

-Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie-

Avocat Eugen Constantin IORDĂCHESCU, din cadrul Baroului Cluj, în calitate de apărător ales al inculpatului-intimat **Robert-Kalman RADULY**, în cauza care formează obiectul dosarului penal cu numărul mai sus menționat, cu împuternicire avocațială existentă la dosarul cauzei,

În temeiul **art. 92 alin. (7) raportat la art. 390 alin. (2) Cod proc. pen.**, formulez și depun prezentele:

CONCLUZII SCRISE

Pe care vă solicit să respingeți apelul declarat de PICCJ – DNA ST Mureș împotriva sentinței penale 106/2019 a Tribunalului Mureș și să mențineți hotărârea atacată ca fiind temeinică și legală,

pentru următoarele

CONSIDERENTE

1. Prin Sentința Penală nr. 106/2019 pronunțată la data de 22.10.2019 de către Tribunalul Mureș, în baza art. 396 alin. (1) și (5), art. 16 alin. (1) lit. b), s-a dispus achitarea inculpatului Raduly Robert-Kalman sub aspectul comiterii infracțiunilor de *abuz în serviciu*, prev. de art. 13² din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 297 alin. (1) C. pen., *conflict de interese*, prev. de art. 301 alin. (1) C. pen., *abuz în serviciu*, prev. de art. 13² din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 297 alin. (1) Cod penal, cu aplicarea art. 5 C. pen., *abuz în serviciu*, prev. de art. 13² din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 297 alin. (1) C. pen..

2. La data 25.10.2019, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Târgu Mureș a formulat apel împotriva Sentinței Penale amintite mai sus.

Apreciem apelul declarat în cauză ca fiind nefondat.

I. Cu privire la infracțiunile de abuz în serviciu și conflict de interese, în legătură cu aprobarea autorizației de construire pentru Universitatea Sapientia

Potrivit acuzării, faptele inculpatului Raduly Robert Kalman de a îndeplini în mod defectuos atribuțiile de serviciu în legătură cu emiterea autorizației de construire, cu luarea în calcul a unei documentații incomplete și care a emis un act prin care s-au obținut foloase patrimoniale pentru Universitate întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii de:

1. Abuz în serviciu, dacă funcționarul a obținut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit – art. 13² din Legea nr 78/2000 raportat la art. 217 alin. (1) Cod Pen.
2. Conflict de interese, prevăzută de art. 301 alin. (1) Cod Pen.

Cu privire la infracțiunea de abuz în serviciu, condițiile de tipicitate nu sunt îndeplinite din următoarele rațiuni:

A. Lipsa unui folos pentru sine sau pentru altul

Inițial, în privința acestei infracțiuni, s-a plecat de la ideea că Universitatea nu a achitat taxele aferente emiterii autorizației de construire de aprox. 80.000 lei, fiind prejudiciat în acest mod bugetul local și s-a realizat în acest fel un folos necuvenit pentru Universitate.

Încă de pe parcursul urmăririi penale s-a făcut dovada că o astfel de taxă nu trebuie achitată, întrucât unitățile de învățământ sunt scutite prin lege de la plata unor astfel de taxe. În acest context, procurorul în rechizitoriu a renunțat la susținerea unei astfel de teze.

Potrivit rechizitoriului, pentru justificarea existenței unui folos patrimonial pentru sine sau pentru altul s-a recurs la un artificiu: procurorul susține că folosul patrimonial constă în „cheltuirea la termen (până în aprilie 2015) a fondurilor ce au fost atribuite Universității pentru reabilitare și extinderea sediului” – fila 27 din Rechizitoriu.

Pentru a fi îndeplinite condițiile de tipicitate ale infracțiunii prevăzute de art. 13² al Legii 78/2000, folosul patrimonial trebuie să fie injust.

Însă este greu de înțeles cum a stabilit procurorul că sumele de bani pentru reabilitare sunt obținute injust, în contextul în care ele au fost atribuite de o altă entitate, respectiv de către Fundația Sapientia. Pe de altă parte, este la fel de greu de înțeles cum poate reprezenta cheltuirea unor sume obținerea de foloase patrimoniale.

Or, reprezentanții Universității Sapientia, audiați în cauză de către instanță, au arătat faptul că nu ar fi pierdut fondurile respective dacă nu le-ar fi cheltuit până în luna aprilie 2015. Astfel, este evident faptul că sub aspectul elementelor constitutive ale infracțiunii de abuz în serviciu, prevăzută de art. 13², nu este îndeplinită condiția de tipicitate privind necesitatea obținerii unui folos patrimonial injust pentru sine sau pentru altul.

B. Existența unui prejudiciu material sau a unei vătămări a drepturilor sau intereselor altora

Nici această condiție de tipicitate nu este îndeplinită, întrucât:

1. În mod evident, nu există niciun prejudiciu patrimonial pentru nimeni – nici pentru Primărie, nici pentru Parohia Sf. Apostoli Petru și Pavel, nici pentru o altă persoană.
2. Teza acuzării a fost aceea că au fost vătămate interesele legitime ale Bisericii Ortodoxe Sf. Apostoli Petru și Pavel. De remarcat însă că aceste drepturi și interese legitime sunt invocate la modul general, fără a fi individualizate în vreun fel. Nicăieri pe parcursul actelor de urmărire penală sau a rechizitoriului nu ni se spune care sunt drepturile sau interesele afectate.

De altfel, Biserica Ortodoxă nu a invocat încălcarea vreunui drept și interes, a arătat că nu dorește să participe în proces ca persoană vătămată și că nu a suferit niciun prejudiciu. Această poziție procesuală a fost constantă atât pe parcursul urmăririi penale, cât și a judecății în fond. Ca atare, raportat la aceste considerente, este evident că în cauză nu există vreo vătămare patrimonială sau de altă natură a Bisericii Ortodoxe, situație în care nici această condiție de tipicitate nu este îndeplinită.

C. În ceea ce privește încălcarea atribuțiilor de serviciu, probațiunea administrată până în acest moment infirmă teza acuzării cu privire la existența acestei infracțiuni.

La momentul semnării autorizației de construire de către primarul Raduly Robert Kalman, această autorizație era semnată de către toate celelalte persoane cu atribuții în domeniul urbanismului din cadrul Primăriei.

1. Astfel, arhitectul șef, unica autoritate din domeniul urbanismului în cadrul U.A.T., semnase autorizația. Din acest punct de vedere, în ceea ce privește condițiile tehnice și de urbanism, prin semnare, arhitectul șef a dat girul lucrărilor. Relevantă din acest punct de vedere este declarația martorului Albert Șandor, audiat nemijlocit de către instanță.
2. De asemenea, la momentul semnării autorizației de către primar, aceasta purta semnătura secretarului municipiului, ceea ce înseamnă că sub aspectul legalității, secretarul municipiului a făcut controlul de legalitate. Ca atare, atâta vreme cât autorizația a fost semnată de arhitectul șef și de secretar, fiind verificată sub aspectele tehnice și de urbanism, dar și sub aspectul legalității, primarul trebuia să verifice doar condițiile de formă, anterior semnării. Pe de altă parte, atâta vreme cât aparatul de lucru al primarului, îndeplinindu-și atribuțiile de serviciu, și-a dat acordul pentru lucrări, nu existau motive ca primarul să nu semneze autorizația.

De remarcat faptul că deși se invocă nelegalitatea autorizației de construire, aceasta își produce efectele și la acest moment și nu a fost contestată de către nimeni: nici de vecini, nici de cetățenii municipiului, nici de alte persoane interesate (Direcția de Cultură, Ministerul Mediului).

Or, din punctul nostru de vedere, am fi putut discuta despre elementele constitutive ale vreunei infracțiuni și despre o eventuală răspundere penală în situația în care, anterior, o instanță de judecată ar fi constatat nelegalitatea emiterii acesteia. Doar atunci cred că s-ar fi putut pune problema verificării răspunderii din punct de vedere penal al celor care au greșit cu privire la emiterea autorizației.

Într-o altă ordine de idei, aspectele cu privire la modalitatea de emiterie a avizului din partea Direcției de Cultură Harghita nu îl privesc pe Raduly Robert. Un astfel de aviz a fost dat de către cei abilitați – o spune chiar procurorul în rechizitoriu, la fila 30. Faptul că avizul este parțial, că e condiționat și că a fost dat la presiunile Ministerului Culturii sunt aspecte care nu îl privesc pe Raduly Robert.

Toate chestiunile invocate de către reprezentantul Direcției de Cultură sunt chestiuni tehnice care nu îl privesc pe Raduly Robert și pe care nu avea el, ca primar, cum să le cenzureze. Or, din acest punct de vedere, este evident că acuzarea transferă răspunderea funcționarilor din cadrul Direcției de Cultură în sarcina primarului, din dorința de a da consistență faptelor. Din punctul nostru de vedere raportat cel puțin la argumentele mai sus prezentate, apreciem că lipsește latura obiectivă și subiectivă a infracțiunii de abuz în serviciu.

Cu privire la latura obiectivă, probele administrate nu sunt în măsură să demonstreze că primarul Raduly Robert Kalman și-a încălcat atribuțiile de serviciu în emiterea autorizației. Dacă cineva și-a încălcat atribuțiile de serviciu, aceia au fost funcționarii din cadrul Direcției de Cultură (Bakos Laszlo – director și Mihali Zita – consilier), întrucât ei au emis avizul.

În egală măsură, probele nu demonstrează că primarul Raduly Robert Kalman ar fi acționat cu vinovăția cerută de lege, respectiv intenția directă. Niciunul dintre martori nu impută că asupra lor s-ar fi făcut presiuni de către primar pentru emiterea autorizației așa cum afirmă procurorul care reține chiar o stare de constrângere asupra arhitecților. În mod evident, o astfel de stare de constrângere nu există. Dacă discutăm de o eventuală constrângere, din punctul nostru de vedere, aceasta a fost exercitată de către procuror asupra martorilor audiați cu privire la aceste aspecte. Este suficient doar să se urmărească înregistrările video din faza de urmărire penală cu privire la audierea martorilor.

Concluzionând, afirmăm cu certitudine faptul că semnarea autorizației de construire pentru Universitatea Sapientia nu intră în sfera ilicitului penal, nefiind întrunite condițiile de tipicitate ale infracțiunii de abuz în serviciu cu încadrarea juridică dată de procuror.

Nu există: 1. Prejudiciu patrimonial sau încălcarea drepturilor și intereselor legitime ale vreunei persoane fizice/juridice;

2. Folos injust obținut de primar sau de altă persoană;

3. Exercițiu defectuosă a atribuțiilor de serviciu raportat la semnarea autorizației;

4. Intenție infracțională.

În aceste condiții, raportat la dispozițiile art. 16 lit. b) Cod proc. pen., soluția instanței de fond este corectă, întrucât fapta nu este prevăzută de legea penală și nu a fost comisă cu vinovăția prevăzută de lege.

Cu privire la infracțiunea de **conflict de interes** prevăzută de art. 301 alin. (1) Cod Pen.

Față de reglementarea infracțiunii de conflict de interes prevăzută de art. 301 alin. (1) Cod Pen., avută în vedere la momentul trimiterii în judecată, prin Legea 193/2017 de modificare a Codului Penal, norma de incriminare a suferit modificări esențiale. Ca atare, apreciem că raportat la art. 5 Cod Pen., legea penală mai favorabilă constă în modificarea adusă conflictului de interes prin Legea 193/2017.

La acest moment, dispozițiile art. 301 alin. (1) Cod Pen., au următoarea reglementare: constituie infracțiune „fapta funcționarului public care în exercitarea atribuțiilor de serviciu, a îndeplinit un act prin care s-a obținut un folos patrimonial pentru sine, pentru soțul său, pentru o rudă sau un afîn până la gradul II inclusiv.” Or, în mod evident, prin semnarea autorizației de construire pentru Universitatea Sapiientia nu s-a obținut vreun folos patrimonial pentru primar, soțul său sau vreo rudă sau afîn.

Ca atare, la acest moment, faptele imputate de acuzare nu îndeplinesc condițiile de tipicitate ale normei de incriminare de la conflictul de interes. Astfel, soluția de achitare pronunțată de instanța de fond este legală și temeinică, prin raportare la art. 16 alin. (1) lit. b) – fapta nu e prevăzută de legea penală, cu referire și la dispozițiile art. 5 Cod Pen. cu privire la legea penală mai favorabilă, respectiv Legea 193/2017.

II. Infracțiunea de abuz în serviciu în legătură cu încheierea contractului cu SC TOPOSERVICE S.A.

În rechizitoriu se reține că „faptele inculpaților care în perioada 2007-2011 au aprobat plăți nejustificate către TOPOSERVICE SA, în lipsa recepției legale a lucrărilor de cadastru general, întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii de abuz în serviciu, prevăzută de art. 13² L. 78/2000”. Prejudiciul reținut este de aproximativ 900.000 lei.

În esență însă, lucrurile sunt foarte simple. În ianuarie 2006, după o procedură de achiziție publică necontestată de nimeni, s-a încheiat contractul nr. 1/2006 între Primărie și TopoService. Obiectul contractului era cadastrul pentru intravilanul Miercurea Ciuc. Lucrările trebuiau finalizate în termen de un an (2006), iar plata se făcea eșalonat în 4 ani (2006-2009).

Prin actul adițional nr. 1/decembrie 2006, părțile au prelungit perioada contractuală de efectuare a lucrărilor până în martie 2007.

Prin actul adițional nr. 2/iulie 2009, s-a extins obiectul contractului și cu privire la

extravilanul localității Miercurea Ciuc.

Prin actul adițional nr. 3/decembrie 2009, s-a prelungit termenul de predare a lucrărilor până la finalul anului 2010.

Contractul și actele adiționale se găsesc în vol. II, UP, f. 63-75. În niciunul din aceste contracte și acte adiționale OCPI Harghita nu apare ca parte. În schimb, în luna iunie 2010, între ANCPI și U.A.T. Miercurea-Ciuc se încheie un protocol de colaborare privind realizarea cadastrului general (vol. II, UP, fila 78). Cu toate acestea, plățile pentru lucrările de cadastru efectuate de către TopoService nu sunt condiționate de avizarea și recepționarea lucrărilor de către OCPI, cum susține în mod eronat acuzarea.

Conform art. 9.4 din contract, „Garanția de bună execuție se eliberează în termen de 14 zile de la recepția finală a prestației. Procesul-verbal de recepție emis de OCPI este documentul legal în baza căruia se face restituirea garanției de bună execuție.” Practic, conform contractului, realizarea plății pentru lucrările efectuate nu era condiționată de vreun aviz sau vreo recepție din partea OCPI. Ca atare, atâta vreme cât documentațiile cadastrale au fost realizate faptic de către TopoService și au fost predate Primăriei, nu se poate susține că plățile s-au făcut în mod ilegal.

Fiind vorba de un contract sinalagmatic, fiecare dintre cele două părți și-au îndeplinit obligațiile: TopoService a întocmit documentația cadastrală, iar Primăria le-a recepționat. Așadar, elementul de ilicit nu există în acest contract.

Pe de altă parte, trebuie avut în vedere faptul că protocolul dintre U.A.T. și ANCPI a intervenit ulterior contractului, respectiv în iunie 2010, în contextul în care contractul a fost încheiat în ianuarie 2006, iar ultimul act adițional a fost încheiat în decembrie 2009. Or, indiferent ce ar fi prevăzut acest protocol, el nu putea să vină și să modifice clauzele contractuale ale unui contract deja încheiat între alte părți. De asemenea, modificarea legislativă, atât de invocată de către martorul Truță în domeniul cadastrului, nu putea retroactiva, întrucât legea civilă nu are niciodată caracter retroactiv. Toate aceste elemente sunt în măsură să demonstreze ab initio faptul că teza acuzării este vădit eronată.

Revenind însă la infracțiunea de abuz în serviciu, trebuie punctate următoarele aspecte:

1. ca urmare a încheierii contractului și a efectuării plăților, U.A.T. Miercurea Ciuc nu a suferit niciun prejudiciu. Acest aspect este demonstrat fără dubii de expertiza realizată în cauză de către partea civilă.

Această expertiză, pe baza documentelor existente la dosar, demonstrează pas cu pas că toate serviciile achiziționate de la TopoService au fost recepționate faptic și sunt în posesia achizitorului (U.A.T.).

Aceeași expertiză demonstrează că plățile efectuate în baza contractului s-au făcut în mod legal, cu parcurgerea tuturor pașilor din legislație, în contextul în care documentele cu pricina se află în posesia aparatului administrativ și sunt utilizate. Tocmai de aceea, U.A.T. Miercurea Ciuc nu s-a constituit parte civilă cu privire la această presupusă infracțiune.

Nu doar că nu există prejudiciu, dar așa cum au explicat toți martorii, documentațiile cadastrale întocmite de TopoService au adus plus valoare la încasarea taxelor și impozitelor. Or, în acest context, este aberant a se susține că bugetul U.A.T. a fost prejudiciat prin efectuarea plăților pentru lucrările prestate faptic de TopoService.

2. În egală măsură, nu există un folos injust obținut de inculpat sau de o altă persoană, element de tipicitate obligatoriu pentru infracțiunea de abuz în serviciu prevăzută de art. 13² din Legea 78/2000, cel puțin rechizitoriul nu vorbește și nu arată care este acest folos injust și de cine ar fi fost obținut.

Chiar dacă la un moment dat procurorul precizează că „documentația întocmită de TopoService este lipsită de orice valoare, aceasta nefiind recepționată de OCPI...” (fila 32, Rechizitoriul), această afirmație este superflua și fără legătură cu realitatea faptică din următoarele motive:

- a. Utilitatea documentației este demonstrată de declarațiile martorilor
  - La Serviciul Impozite și Taxe;
  - La Serviciul Urbanism/Amenajarea teritoriului.
- b. Contractul încheiat în anul 2006 nu avea ca obiect și finalitate dorința U.A.T. de a actualiza baza de date a ANCPI, ci viza realizarea unor interese proprii ale U.A.T., fără legătură cu conduita ANCPI.

Ca atare, și sub acest aspect se poate aprecia că nu sunt îndeplinite condițiile de existență ale infracțiunii de abuz în serviciu, întrucât în cauză nu avem conduita obținerii unui folos injust pentru sine sau pentru altul. A aprecia că plata în sine reprezintă un folos injust este deplasat, în contextul în care pentru preț există contraprestație, iar documentațiile cadastrale întocmite de TopoService sunt folosite de Primărie și în acest moment.

3. Nu există latură obiectivă raportat la aprobarea și efectuarea plăților, aceste plăți fiind realizate în mod licit

Atât inculpatul, cât și martorii din cadrul Primăriei au explicat modalitatea în care s-au realizat plățile, precum și faptul că au fost urmași toți pașii legali pentru efectuarea lor. Aceste depozitii sunt confirmate fără dubii de expertiza realizată în cauză de către U.A.T. Miercurea Ciuc. Mai mult, trebuie avut în vedere că în perioada 2006-2011, Curtea de Conturi a verificat anual modul de cheltuire a fondurilor publice ale Municipiului Miercurea-Ciuc. Or, cu privire la aceste plăți nu s-a constatat nicio neregulă, deși discuțiile și situația cu privire la ANCPI/OCPI în

legătură cu acest contract era cunoscută. Ca atare, susținem cu fermitate faptul că plățile făcute în baza contractului sunt perfect legale și nu conțin niciun element de ilicit penal sau extrapenal.

Revenind, acuzarea susține că pentru lucrările de cadastru general s-au derulat alte două proceduri de achiziție rămase fără finalitate în anul 2014 (fila 32, Rechizitoriu). Aceste „noi” proceduri de achiziție pentru cadastrul general desfășurate în anul 2014 nu au fost însă susținute de nici o probă.

Acuzarea mai susține că acest contract din 2006 nu putea fi încheiat anterior protocolului din 2010, lucru absolut fals, întrucât contractul din 2006 nu are legătură cu modificarea ulterioară a legislației în domeniu. Inculpatul a dorit o evidență de cadastru general în 2006, pe care a și obținut-o în același an, neavând cum să prevadă modificările legislative care vor apărea peste câțiva ani și competențele pe care o se le primească ANCPI.

Se face trimitere la lucrările de cadastru individual care ar fi fost realizate în Miercurea Ciuc de aceeași firmă (fila 99 din Rechizitoriu). Se precizează că aceste lucrări individuale solicitate de particulari deținători de imobile ar fi dus la creșterea veniturilor. Or, este illogic ca acești deținători să plătească singuri lucrări pe baza cărora să fie suplimentar impozitați.

În susținerea acuzei se invocă văditul dispreț față de protocol (fila 38 din Rechizitoriu), însă ANCPI nu era parte în contract și nu avea cum să condiționeze efectuarea plății tranșelor de avizarea sau recepționarea lucrărilor.

Se mai susține, de asemenea, faptul că întreaga procedură de achiziție din anul 2006 a fost nelegală și că SC TopoService SA a atribuit contractul unei firme „apropiate”, însă toate acestea sunt simple afirmații menite să dea „greutate” acuzării, dar fără niciun fundament în dosarul cauzei.

Astfel, se încearcă să se deturneze atenția de la elementele faptice concrete ce privesc infracțiunea de abuz în serviciu. În lipsa unor argumente juridice solide, apte să susțină elementele constitutive ale infracțiunii de abuz în serviciu, acuzarea pune în scenă o stare de fapt inexactă, încercând să o fundamenteze pe depoziția martorului Truță. În realitate, elementele constitutive ale infracțiunii lipsesc cu desăvârșire:

1. Lipsește latura obiectivă în privința efectelor plăților care au fost realizate cu respectarea dispozițiilor legale;
2. Lipsește prejudiciul;
3. Lipsește folosul injust obținut de altcineva;
4. Lipsește latura subiectivă.

Ca atare, prin raportare la prev. art. 16 al. (1) lit. b) C.p.p., soluția de achitare dispusă de instanța fondului este temeinică și legală, întrucât fapta nu este prevăzută de legea penală.

III. Cu privire la infracțiunea de abuz în serviciu în legătură cu folosirea autoturismului de serviciu în scopuri personale

Potrivit rechizitoriului (fila 48), „faptele inculpatului Raduly Robert Kalman de întrebuințare a autoturismului de serviciu din dotarea Primăriei și deplasarea cu el strict în interes personal din Miercurea Ciuc în municipiul Hunedoara în perioada 27-29.03.2015 realizează conținutul infracțiunii de abuz în serviciu prevăzută de art. 13² al Legii 78/2000 cu raportare la art. 297 alin. (1) Cod Pen.”, ce a dus la prejudiciul „colosal” de 270 de lei și uzura autoturismului.

La fel ca și în cazul celorlalte fapte, apreciem că nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii de abuz în serviciu. Inculpatul nu a făcut deplasarea în interes strict personal, așa cum susține acuzarea, ci împreună cu alți 14 sportivi s-a deplasat la un concurs național. Arăt pe această cale că din cei 14 sportivi, 9 dintre aceștia s-au deplasat cu microbuzul Primăriei. Aici trebuie avut în vedere că toți sportivii sunt legitimați la Clubul Sportiv VSK Miercurea Ciuc care se află în subordinea Primăriei, clubul fiind subvenționat din bugetul local.

În fața instanței au fost audiați martorii Laszlofy Botond Pal și Suciu Simion. Ambii martori au confirmat faptul că deplasarea la Hunedoara s-a făcut în interesul Clubului Sportiv și nu al domnului Raduly Robert Kalman, dar și faptul că prin utilizarea acestui autoturism s-a făcut o economie de peste 2000 lei la bugetul local. Dacă transportul se realiza cu un alt transportator, în final costurile erau suportate tot din bugetul local și ar fi depășit valoarea combustibilului.

Or, din acest punct de vedere, apreciem că nu există prejudiciu sau că utilizarea autoturismului poate fi calificată ca o încălcare atât de gravă încât să atragă răspunderea penală. Facem trimitere la Decizia CCR nr. 405/2016 cu privire la abuzul în serviciu, în cadrul căreia se stabilește că nu orice încălcare de lege atrage în mod automat răspunderea penală, aplicându-se în acest sens principiul ultima ratio.

Așadar, și pentru această faptă soluția de achitare pronunțată de instanța fondului, prin raportare la art. 16 alin. (1) lit. b) Cod proc.pen., este temeinică și legală, întrucât fapta nu e prevăzută de legea penală și nu a fost săvârșită cu vinovăția prevăzută de lege.

Cu respect,

av. Eugen Constantin Iordăchescu
apărător ales al inculpatului
Robert-Kalman Raduly